

Vårutflykt till Hjo 9 - 11 juni 2017

LNf:s traditionella weekendresa gick i år till Hjo och Hökensås. 9 personer hade anmält sitt intresse och samlades i Hjo på fredagseftermiddagen. Vandrarhemmet, Villa Eira, där vi bodde var en positiv överraskning, beläget i en byggnad från slutet av 1800-talet, och som pietetsfullt restaurerats.

De som kom i tid besökte under eftermiddagen Brandstorp kyrka byggd under 1690-talet. Den kunde dock bara beses från utsidan, och därefter stod Brandstorps hamn på tur. Middagen åts på Villa Eiras Paviljong.

Efter lördagens egenordnade frukost tog Olle oss med på vandring i Hjoåns dalgång, ett mycket fint naturområde, som sträcker sig från Vättern upp till Mullsjön, en sträcka på drygt 4 km. Ån är egentligen som en större bäck och mest känd för sin öringstam, som kan beskådas under leken i oktober – november. Öringen är normalt i Vättern men går upp i ån för att leka, och går sedan tillbaka ner i sjön. Flera förbilöp vid vandringshinder gör att fisken kan vandra ända upp till Mullsjön.

I den lummiga dalgången växte bl a gott om Nordlundarv och dessutom uppstod diskussion om Vitplister, som först bestämdes till Brännässla. Mycket fågelsång bl a Gårdsmygar, Svarthätta och Trädgårdssångare vars sång kunde jämföras. Större hackspettens ungar hördes också från ett hål i ett dött träd. Flera kulturminnen fanns också med informationstavlor, t ex ett slipstenshus från 1696.

Medhavd lunch intogs framför Grebbans kvarn, som restaurerats och numera tjänstgör som bl a utställningslokal. Vi gick inte längre upp efter ån utan återvände samma väg ner till Vättern, varefter vi tog bilarna upp till Hjoåns utlopp från Mullsjön. Ett fint vassområde omgärdade utloppet och där kunde höras Rørsångare, Sävspärv och Trädgårdssångare och en Mindre strandpipare trippade omkring i strandkanten. Fin växtlokal var det också, och där kunde beskådas liten Ärtstarr, Nattljus, Blåeld, Ryltåg och Krypvide. För fiskens vandring hade byggts fyra på varandra följande bräddavlopp. Dagen avslutades med middag på restaurang Bryggan i hamnen.

Efter frukost och städning av rummen på söndagsmorgonen lämnade vi Hjo. När vi passerade Brandstorp, passade vi att gå in i kyrkan, som då var öppen. Kyrkan har mycket fina och berömda tak- och väggmålningar.

Efter detta kulturella besök så åkte vi mot södra Hökensås, där Olle rekat en vandring runt Sydvattnet. Hökensås är ett ganska plant bergsområde täckt av ett tunt sandlager och med övervägande tallskog och med många dödisgröpar och småsjöar i den södra delen. När vi steg ur bilarna hördes Göken gala avlägset. Under vandringen hördes talrika Trädpiplärkor, och vi kunde se en Storlom i sjön. Stora bestånd av Skvattram växte på

flera ställen i de sankare områdena, men i övrigt var det mest blåbärsskog. Sundet mellan Sydvattnet och Enesjön fick beträdas på en längre spång av tre plankor utan räcke. Lunch intogs på en iordningjord rastplats på en kulle i sjökanten.

Som kontrast till tallskogen besökte vi sedan Skogastorp med dess guckoskosluttning, som stod i full blomning. Otroliga bestånd av den fina orkidén. Där var det emellertid slut på turen med vädret, och regnet hade hunnit ikapp oss.

Sista anhalten blev Hopamarken, ett kalkrikkärr inte långt från Falköping. Hopamarken är inget naturreservat, men sköts ideelt genom sen slåtter och därefter borttransport av det slagna. Kärrret var på väg att slya igen, här har några entusiaster röjt området och med ekonomisk hjälp anlagt en handikappvänlig spång. Majvivorna var till största delen utblommade, men det fanns flera hundra Flugblomster och även en del Ängsnycklar och några överblommade Fläckigt nyckelblomster. Blommande Klasefibbla och en hel del starr t ex Slankstarr och Hirsstarr fanns också.

Efter detta besök var det dags för enskild hemfärd. Ett stort tack till Ingrid som ordnat allt det praktiska med bokningar och liknande samt Olle för utmärkt guidning. Vi ser redan fram emot nästa års resa.

Bosse Nilsson